

ФЕДР ПАРЕНЮК: «Я НЕ МОЖУ БУТИ КИМЕНЬКОВИМ ГОЛОВОЮ»

Минає 3 роки відтоді, коли місцеві сільські громади обирали собі голів. Час підбивати певні підсумки. Через рік (а може й скоріше, невідомо, що приміє ВР) – нові вибори, нові «батьки». На них то, мабуть, і буде видно, як виборці кожного села оцінять роботу кожного окремо взятого голови. А як після трьох років вони самі оцінюють свою діяльність?

Наш співрозмовник – селищний голова Клевана Федір ПАРЕНЮК.

— Федоре Михайловичу, Ваша передвиборча програма (до речі, вона була опублікована в нашій газеті) рясніла насамперед проблемами Клевана, які Ви зобов'язувалися вирішити. Минуло три роки. Що можете занести у свій актив?

— Це Ви мене примушуєте на власну похвалу. Але то —

— Ні, назвіть просто факти. Б'єбори, гадаю, зрозуміються...

— Дещо зробили вдалося. Почнемо з Клевана-1. Ви пам'ятаєте, які дерева стояли обабіч автотраси біля кладовища? В сильний вітер вони ламалися, падали прямо на дорожню полотно. Благо, що ніхто не постраждав. Але то — до пори до часу. Забрали ми топіл і з вулиці Незалежності в районі комунальних будинків, які перешкоджали нормальному електропостачанню. Багато з моїх попередників не раз висловлювали подібні наміри щодо тих дерев. Ми ж хотіли роботу зробити. Тут багато слухів треба було задіяти — авторитети, так звані авторитети, робітники. У підсумку Клевана «посвітліли», став, можна сказати, більш безпечнішим.

— Думало, що одним деревинами Ви не обмежитесь...

— В тому ж самому Клевані-1, по вулиці Державнічківській владштували капітальну підлогу стіну, огорожу, зробили (або скоріше відновили) освітлення в центральній частині вулиці.

Незалежності. Там от двоповерхові будинки будувалися ще в радянські часи, будувалися під септики. Коли їх викучувати не було проблемою. Сьогодні радиве використання асептичної машини, яка має смішть всього 3 кубометри, вартує 25 грн. Для людей — це гроші. Дійшло до того, що стоми від будинків течуть прямо у двір вулиці. Одне слово — сморді! І всяка інша хестетика. Я інновацій створення відстійного кооперативу, адже для того, щоб вивести стоми через центральну каналізацію на очисні споруди і т.д. і т.д. внаслідок війни, на її будівництво потрібні кошти в сумі 250 тис. грн.

Мені завжди було важливо пробудити в наших людях своє роду «почуття мурашника», щоб жителі кожною своєю будівлею використовували її як свій дім, а не як місце, куди прийти і піти.

— Ви тут проводите паралель, що селищного бюджету на всі програми елементарно не вистачає? До речі, який він, цей бюджет?

— Я не працюю гатами дірки в бюджеті за рахунок виборців. Тут має бути повна добровільність, якщо мова йде, скажімо, про створення кооперативу і т.п. Так само сподіваюся лише на добру волю спонсорів в особі багатьох клеванських підприємств.

План по надходженням бюджету 2004 року ми виконали на 130 відсоток, — надійшло 990 тисяч гривень. Звичайно, грошей замало, щоб вирішити за рік всі проблеми селища. Скажімо, будівництво 1 км асфальтного доріжки коштує коштує 1 млн. гривень. В Клевані — десятки кілометрів вулиць з грунтовим покриттям. І т.д. Окрім того, ми не маємо віддати (440 тис. грн.) в районний ЦД — найбільш серед усіх недогацинський район (Сорочинський, Сорочинський, Горощинський, Обарський).

Задумав багато. Наприклад, зробити нашу центральну вулицю сучасною селіщю, огороженою, з ремонтним фундаментом, з кількома парковочними місцями. Але це однієї з двох вулиць — вулиці Незалежності. Але що робити ми мусямо вилучати на потім, адже є національні питання, будівництво нової водонапівної вежі в центральній частині району, водопровідні мережі, який за 30 років в Лепетарській бібліотеці, в районі вулиці «Гімні» немає водопроводу, і т.д. і т.д. Все це ліквідувати і комунальним службам, мабуть, не вистачить технічної та людської. Проте все це вимагає чималого коштів, та навіть якщо вони були б, гроші треба освоїти, щоб їх не втрачено.

— В невідомий нам актив у минулому році я запис би реєстраційні будинки, культури, у яку, в межах вільних коштів в районі, щоб викладено і надати 160 тис. грн. Ви знаєте, я хотів одержати нові ідеї, ідеї, коли щось вдалося зробити ми навіть любимо то, що це було зроблено в інших містах, і ми маємо опору?

— Найперше — виконавчий комітет. Коли він формувався, я не пропонував у його склад представників вільничальської чи лікарської професій (які мене вивчають) — до цих людей я ставлявся з глибокою повагою, але я прагнув, щоб у виконавчому комітеті були насамперед господарники — саме вони щось можуть зробити реально для того, що називається «добробутем».

Більш того, коли виконком затверджував, я знав, що в його складі є люди, які не підтримували мене на виборах. Але чи це виконавчому? Вони працюють в Клевані, є авторитетними керівниками. Я відчував, що їм багато що боляче, а тому прагнув щось змінити на краще. У підсумку все це обернулося їх сприянням тим багатьма справами, які загалом і розпочали. В цьому я хочу тільки хорощі слова сказати про роботу членів виконкому, яких я вдячний за підтримку і голову — за конкретні справи. Це — Ігор Фізик, Ігор Шинцов, Михайло Каноник, Володимир Рудик, Василь Лозовський, Олег Стецюк, Олександр Майоров та інші члени виконкому. А скільки добрих справ зробили для Клевана керівники фірм Олександр Трофимчук, Юрій Ціпака. До речі, Юрій спочатку так виходив до складу виконкому. Потім написав заяву про вихід, та від цього участь його у справах громади навіть зросла. Виділив 10 тис. грн. на ремонт центральній вулиці, забезпечив наших спортсменів транспортом на вільні заняття, заступив до футбольної команди і сприяв створенню команди м'ячів. Юрій — великий патріот Клевана і України. Це ж саме я можу сказати на адресу і усіх названих мною і багатьох не названих. У принципі — всі вони могли сказати — у нас підтримка, платимо податки, даємо гроші, а ви робите те, що вам хочеться. Але вони не так робили. Вони дуже люблять своє селіще, бережуть традиції. І я скажу, що люди в ньому живуть хоч завжди принципово, але вони дуже люблять своє селіще, бережуть його доса.

— На що оптимістично хотіли поглядіти Вам, Федоре Михайловичу, «вперед»? Я не

Федір ПАРЕНЮК

смі, беручи до уваги селищні земельні угіддя, припадає по 2 сотки.

— І одразу все вишилось? — Я хотів, щоб зробили чітко, як в армії. А на практиці все виявилось набагато складніше. Хтось каже — я свої соти удобрював багатим родючим, а ви у мене їх забирете. Майте хоч совість і пішло, і поїхало.

— А була Ваша остаточною мета?

— Навести елементарний порядок у земельно-користуванні. Щоб усі мешканці Клевана, якому потрібна земля, були в певних умовах, щоб був належний облік землі. Але, видно, земельні питання завжди складні, щоб застосувати до його вирішення армійський підхід. І тепер я це добре усвідомлюю. Довелося деякого з

мені, залишилися. Більше же людей мою ініціативу підтримали.

— І все ж таки, коротко, в чому суть «реформи»?

— Люди пишуть зазви. Землю виділено в оренду на 25 років, оформлено відповідний договір оренди і зазначення на ситуативному плані ділянки, її межі, осяги. Розробили карту землекористування по «вільничому принципу». Кілька мешканців оскаржували наше рішення в суді, але тої виніс рішення на користь селищної ради.

— Відверто кажучи, від цих земельних перегрет у мене серце починає боліти. Була така ж, дама — навіщо це робив на свою голову? Відчував, що гублю свій авторитет. Зрештою колотичу в Клевані! Та думаю, час все розставити на свої місця.

— Я знаю, що у Вас є своя селищна організація. Дехто називає Вас диктатором і т.п. Чому так?

— Це повністю мабуть, моєю роботою та характером. Знаєте, я такий вже вродився, що ніколи не здаю. От мої попередники не мали «полювати» на себе. Це все не так, як у нас, в Україні, я помітив, — чим більше влади в роботу, тим більше вкорюха, в тому я просто не подобається, що у тебе щось виходить. Дійсно, мене тільки ми називали Віцею біли у селищній раді, маювати на 3 роки. А потім у законів не своїй цей термін у 10 років.

— Ну і що?

— Дехто навіть не знав, що городом може користуватися 10 років. Завув написав у 97-му, значить, термін закінчення. І дії настане тільки у 2007-му. Причому, ніяких документів на використання городної ділянки не давали.

— Я враховуючи земельну клеванську напругу, вирішив все почати з чистого листа. Давайте спочатку всім знати, маєте, що я такий самовпевнений? Щодо мого характеру, характеру спілкування... Ну, не маю я нічого. Коли десь абсолютно неспівомо образив —

ініціював виконання капітального ремонту покриття центральної вулиці від автотраси до повороту на виступаючу частину садиб цієї організації. Вона, до речі, що і докладає за ним вартує 240 тисяч гривень. 500 метрів покриття в бік залізничного вокзалу відремонтують ще внаслідок середньої нашої участі. Там залишилося невеличкий курок, що зробить — 80 метрів. Правда, капітальний ремонт вулиці, який ми планували на цей рік, не можна нормально прокатити. Щодо кількох років тому здавалося, що ми не вистачили ні сил, ні грошей повністю завершити освітлення цієї головної в селіщю транспортної магістралі.

— А що було найважливішим в Вашому році?

— Згадаю, на що натякує, найбільш спорідни стільки в Сидирівському ж було — прохідний двір, коли набувся. Опосорили відновилися, зокрема керівництво Дарльотості. Знаєте, здається, така ділянка, як я оторожа одразу зробила це місце затишнішим, навіть знайшлися. Могоді потягулася на стадіон. В минулому році селищна команда виборола кубок району, в районній першості пошла третє місце. А вже в цьому році після підписання команди плануємо виступати в другій лізі обласної першості з перспективою вийти у першу.

— Амбіції?

— Як амбіції? Так треба! — Все-таки до спорту більш молоді тягся. У пересічних громадян проблем предостатньо, особливо в зимовий період...

— Скажу, що мешканці Клевана-2 вже давно поділяли відсутність належного тиску в газових мережах. Визми в будинках ледь конфорки жевріли. Газорозподільний пункт, що на території ДЮК, ні до толку не доводив. При селищній раді був створений кооператив — скидалися хто

можуть користуватися?

— Ні, Я просив Зорянського сільського голову виділити по півночній кошту, щоб згодом, так би мовити, налякати, зробили сметану, що там як треба. Розробка цієї документації коштує 20 тисяч грн. Ви відмовилися.

— Миттєво треба оголосити, освітити, треба зробити його цивілізованим. А ось з народним депутатом В.А.Плютицьким ми самі у нас в районі, освітити, треба зробити. Але що робити ми мусямо вилучати на потім, адже є національні питання, будівництво нової водонапівної вежі в центральній частині району, водопровідні мережі, який за 30 років в Лепетарській бібліотеці, в районі вулиці «Гімні» немає водопроводу, і т.д. і т.д. Все це ліквідувати і комунальним службам, мабуть, не вистачить технічної та людської. Проте все це вимагає чималого коштів, та навіть якщо вони були б, гроші треба освоїти, щоб їх не втрачено.

— В невідомий нам актив у минулому році я запис би реєстраційні будинки, культури, у яку, в межах вільних коштів в районі, щоб викладено і надати 160 тис. грн. Ви знаєте, я хотів одержати нові ідеї, ідеї, коли щось вдалося зробити ми навіть любимо то, що це було зроблено в інших містах, і ми маємо опору?

— Найперше — виконавчий комітет. Коли він формувався, я не пропонував у його склад представників вільничальської чи лікарської професій (які мене вивчають) — до цих людей я ставлявся з глибокою повагою, але я прагнув, щоб у виконавчому комітеті були насамперед господарники — саме вони щось можуть зробити реально для того, що називається «добробутем».

Більш того, коли виконком затверджував, я знав, що в його складі є люди, які не підтримували мене на виборах. Але чи це виконавчому? Вони працюють в Клевані, є авторитетними керівниками. Я відчував, що їм багато що боляче, а тому прагнув щось змінити на краще. У підсумку все це обернулося їх сприянням тим багатьма справами, які загалом і розпочали. В цьому я хочу тільки хорощі слова сказати про роботу членів виконкому, яких я вдячний за підтримку і голову — за конкретні справи. Це — Ігор Фізик, Ігор Шинцов, Михайло Каноник, Володимир Рудик, Василь Лозовський, Олег Стецюк, Олександр Майоров та інші члени виконкому. А скільки добрих справ зробили для Клевана керівники фірм Олександр Трофимчук, Юрій Ціпака. До речі, Юрій спочатку так виходив до складу виконкому. Потім написав заяву про вихід, та від цього участь його у справах громади навіть зросла. Виділив 10 тис. грн. на ремонт центральній вулиці, забезпечив наших спортсменів транспортом на вільні заняття, заступив до футбольної команди і сприяв створенню команди м'ячів. Юрій — великий патріот Клевана і України. Це ж саме я можу сказати на адресу і усіх названих мною і багатьох не названих. У принципі — всі вони могли сказати — у нас підтримка, платимо податки, даємо гроші, а ви робите те, що вам хочеться. Але вони не так робили. Вони дуже люблять своє селіще, бережуть традиції. І я скажу, що люди в ньому живуть хоч завжди принципово, але вони дуже люблять своє селіще, бережуть його доса.

— На що оптимістично хотіли поглядіти Вам, Федоре Михайловичу, «вперед»? Я не

маємо віддати (440 тис. грн.) в районний ЦД — найбільш серед усіх недогацинський район (Сорочинський, Сорочинський, Горощинський, Обарський).

Задумав багато. Наприклад, зробити нашу центральну вулицю сучасною селіщю, огороженою, з ремонтним фундаментом, з кількома парковочними місцями. Але це однієї з двох вулиць — вулиці Незалежності. Але що робити ми мусямо вилучати на потім, адже є національні питання, будівництво нової водонапівної вежі в центральній частині району, водопровідні мережі, який за 30 років в Лепетарській бібліотеці, в районі вулиці «Гімні» немає водопроводу, і т.д. і т.д. Все це ліквідувати і комунальним службам, мабуть, не вистачить технічної та людської. Проте все це вимагає чималого коштів, та навіть якщо вони були б, гроші треба освоїти, щоб їх не втрачено.

— В невідомий нам актив у минулому році я запис би реєстраційні будинки, культури, у яку, в межах вільних коштів в районі, щоб викладено і надати 160 тис. грн. Ви знаєте, я хотів одержати нові ідеї, ідеї, коли щось вдалося зробити ми навіть любимо то, що це було зроблено в інших містах, і ми маємо опору?

— Найперше — виконавчий комітет. Коли він формувався, я не пропонував у його склад представників вільничальської чи лікарської професій (які мене вивчають) — до цих людей я ставлявся з глибокою повагою, але я прагнув, щоб у виконавчому комітеті були насамперед господарники — саме вони щось можуть зробити реально для того, що називається «добробутем».

Більш того, коли виконком затверджував, я знав, що в його складі є люди, які не підтримували мене на виборах. Але чи це виконавчому? Вони працюють в Клевані, є авторитетними керівниками. Я відчував, що їм багато що боляче, а тому прагнув щось змінити на краще. У підсумку все це обернулося їх сприянням тим багатьма справами, які загалом і розпочали. В цьому я хочу тільки хорощі слова сказати про роботу членів виконкому, яких я вдячний за підтримку і голову — за конкретні справи. Це — Ігор Фізик, Ігор Шинцов, Михайло Каноник, Володимир Рудик, Василь Лозовський, Олег Стецюк, Олександр Майоров та інші члени виконкому. А скільки добрих справ зробили для Клевана керівники фірм Олександр Трофимчук, Юрій Ціпака. До речі, Юрій спочатку так виходив до складу виконкому. Потім написав заяву про вихід, та від цього участь його у справах громади навіть зросла. Виділив 10 тис. грн. на ремонт центральній вулиці, забезпечив наших спортсменів транспортом на вільні заняття, заступив до футбольної команди і сприяв створенню команди м'ячів. Юрій — великий патріот Клевана і України. Це ж саме я можу сказати на адресу і усіх названих мною і багатьох не названих. У принципі — всі вони могли сказати — у нас підтримка, платимо податки, даємо гроші, а ви робите те, що вам хочеться. Але вони не так робили. Вони дуже люблять своє селіще, бережуть традиції. І я скажу, що люди в ньому живуть хоч завжди принципово, але вони дуже люблять своє селіще, бережуть його доса.

спортивні секції, у тому числі — в будинку культури. Трчі на рік проводимо селищні спартакиади. Я радий, що багато керівників захоплюють своїх працівників до занять спортом. Наприклад, Ігор Шинцов, голова правління лісовозду «Промінь». А головний лікар ЦРЛ Федір Анисков організує ще й спартакиаду серед своїх медпідприємств, особисто, не дивлячись на свій вік, приймає в них участь. Так само спартакиади свого підприємства організує і Юрій Ціпака. Побільше б таких керівників.

— Ми не торкнулися це в нашій розмові питання допомогти ветеранам, духовності.

— Ветеранів воєн, навадів по Клевану 720 чоловік. Це немало. По мірі можливостей намагаємося допомогти всім тим, час все розставити на свої місця.

— Я знаю, що у Вас є своя селищна організація. Дехто називає Вас диктатором і т.п. Чому так?

— Це повністю мабуть, моєю роботою та характером. Знаєте, я такий вже вродився, що ніколи не здаю. От мої попередники не мали «полювати» на себе. Це все не так, як у нас, в Україні, я помітив, — чим більше влади в роботу, тим більше вкорюха, в тому я просто не подобається, що у тебе щось виходить. Дійсно, мене тільки ми називали Віцею біли у селищній раді, маювати на 3 роки. А потім у законів не своїй цей термін у 10 років.

— Ну і що?

— Дехто навіть не знав, що городом може користуватися 10 років. Завув написав у 97-му, значить, термін закінчення. І дії настане тільки у 2007-му. Причому, ніяких документів на використання городної ділянки не давали.

— Я враховуючи земельну клеванську напругу, вирішив все почати з чистого листа. Давайте спочатку всім знати, маєте, що я такий самовпевнений? Щодо мого характеру, характеру спілкування... Ну, не маю я нічого. Коли десь абсолютно неспівомо образив —

мені, залишилися. Більше же людей мою ініціативу підтримали.

— І все ж таки, коротко, в чому суть «реформи»?

— Люди пишуть зазви. Землю виділено в оренду на 25 років, оформлено відповідний договір оренди і зазначення на ситуативному плані ділянки, її межі, осяги. Розробили карту землекористування по «вільничому принципу». Кілька мешканців оскаржували наше рішення в суді, але тої виніс рішення на користь селищної ради.

— Відверто кажучи, від цих земельних перегрет у мене серце починає боліти. Була така ж, дама — навіщо це робив на свою голову? Відчував, що гублю свій авторитет. Зрештою колотичу в Клевані! Та думаю, час все розставити на свої місця.

— Я знаю, що у Вас є своя селищна організація. Дехто називає Вас диктатором і т.п. Чому так?

— Це повністю мабуть, моєю роботою та характером. Знаєте, я такий вже вродився, що ніколи не здаю. От мої попередники не мали «полювати» на себе. Це все не так, як у нас, в Україні, я помітив, — чим більше влади в роботу, тим більше вкорюха, в тому я просто не подобається, що у тебе щось виходить. Дійсно, мене тільки ми називали Віцею біли у селищній раді, маювати на 3 роки. А потім у законів не своїй цей термін у 10 років.

— Ну і що?

— Дехто навіть не знав, що городом може користуватися 10 років. Завув написав у 97-му, значить, термін закінчення. І дії настане тільки у 2007-му. Причому, ніяких документів на використання городної ділянки не давали.

— Я враховуючи земельну клеванську напругу, вирішив все почати з чистого листа. Давайте спочатку всім знати, маєте, що я такий самовпевнений? Щодо мого характеру, характеру спілкування... Ну, не маю я нічого. Коли десь абсолютно неспівомо образив —

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК

Спілкувався Віктор ПАРЕНЮК